

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Za slovenske trgovce in obrtnike.

Pred Veliko nočjo smo pisali o sklepu slovenskega obrtnega društva v Celju, da se sestavi in izda imenik vseh narodnih trgovcev in obrtnikov na Štajarskem.

Zdaj se je začelo z delom in se razpošljejo prihodnje dni zaupnikom in znanim možem v vseh krajih Štajarske pozivi in navodila, kako se naj gre obrtnemu društvu pri delu na roko. Zato danes tudi mi govorimo nekaj besed o tem važnem početju.

Vsak narod ima ne le pravico, ampak naravnost dolžnost za sebe in svoj napredek skrbeti ter to dosega, ako pazno zasleduje stanje posameznih ljudskih slojev in jim pomaga na noge. Slovenci smo na Štajarskem za naše trgovstvo in obrtništvo še pač premalo storili ter bomo morali vsaj zdaj začeti temeljito naše razmere proučevati in bode imenik vseh narodnih trgovcev in obrtnikov nekako brezpogojno potrebna podlaga za nadaljne korake.

Da ne bode kdo k temu početju neverno z glavo majal, povdarjamo, da se je na Go riškem izdal šele pred malo leti enak imenik ali kažipot, ki je priznalo velikega pomena za tamošnje trgovstvo in obrtništvo. Ta vzgled se bode pri sestavi imenika za Štajarsko posnemal, dasiravno bode slednji urejen v posameznostih drugače.

Pred vsem je zdaj dolžnost vseh narodnjakov, da pri sestavi vestno in nesebično sodelujejo, ker očitno en sam človek ni kos ti veliki nalogi. Naj se torej na podlagi vposlanih navodil, povsod zabeležijo potrebni podatki točno in niti preobširno, niti pomanjkljivo.

To delo je obenem korak kulturne važnosti in si mora vsakdo biti v svesti, da s tem ne pomaga samo obrtnemu in trgovskemu sloju, ampak da pomaga izvršiti s tem sploh kos kulturnega dela, katero ima izpolniti naš celotni narod.

V drugi vrsti se obračamo na slovenske trgovce in obrtnike, naj se te prilike poslužijo in skrbe v reklamnem delu kažipota za svojo reklamo. Sprejeli se bodo namreč inserati (oklici, naznanila) narodnih trgovskih in obrtnih podjetij iz Štajarske in tudi izven dežele. Ti oklici in naznanila se bodo seveda sprejela in objavila proti primerni plači in upamo, da bode naše trgovstvo in obrtništvo tu pokazalo svojo dozo recst ter izprevidelo in priznalo, da je baš reklama in priporočevanje občinstvu za nje zelo potrebno. Le naj pomislijo, koliko tisočev izdajo v ta namen nemški in drugi trgovci in obrtniki in tako s tem dvignejo svoje podjetje in razširijo krog svojih naročnikov in odjemalcev. Zato začnite takoj z vpošiljanjem inseratov (oklicev anonc) v obliki, katero želite, na naslov slovenskega obrtnega društva v Celje. Ko se bode videlo v kakem obsegu bode kazalo kažipot in zlasti tudi reklamni del izdati, določile se bodo in pravočasno naznanile vpošiljateljem cene za objavo.

Opozarjamo pa le še v tem zmislu na to, da bode imenik ali kažipot naših obrtnikov in trgovcev tem bolj po ceni, čim več dohodkov

bodo dali inserati, oklici. Čim cenejši bode pa kažipot, tem bolj se bode lahko med ljudstvom razširil in vdomačil in tem večjo korist bodo od tega imeli obrtniki in trgovci, ki bodo postali na ta način tem širšemu občinstvu znani.

Ker bo dala ureditev gradiva veliko dela in se mora tudi iz tehničnih ozirov gledati na to, da bo gradivo čim prej urejeno in pripravljeno za tisk, prosimo tem potom one gospode, oziroma društva, katera bodo dobila zgoraj omenjeni oklic, da naj se odzovejo želji obrtnega društva prej ko mogoče, da ne bo pozneje neljubih sitnosti.

Stvar je sama na sebi tolikega pomena za dosego ciljev naše narodno-gospodarske politike, da se opravičeno nadejamo, da ne bo nikogar, ki ne bi hotel ustreči želji obrtnega društva in izpolniti pripisane mu pole. Komur je torej le količkaj mar procvit našega slovenskega trgovstva in obrtništva, bo gotovo pridonesel po svojih močeh svoje zrnice k skupnemu delu, od katerega bo imel naš narod gotovo največjo korist.

Storimo torej vsak svojo narodno dolžnost!

Celjske in štajarske novice.

— V II. slovenski raj! Pri sokolski slavnosti, ki se pod tem imenom vrši prihodnje nedeljo v Celju, obeta biti udeležba ogromna. Spored smo že zadnjič objavili. Nastopali bodo telovadci, telovadke in sokolski vajenci. Nadalje ponujajo pevska društva in godba obširen zanimiv spored. Višek tega, kar se bode občinstvu ponudilo, je pa seveda bolj skrivnosten in ne smemo izšepetati. Pri dobrodelnih prireditvah sodeluje 24 celjskih narodnih gospé in gospodičen ter bodo dohodki namenjeni za stroške ob velikem sokolskem izletu v Ljubljano. Že dve leti ni bilo v Celju take prireditve, kakoršna je prihodnje nedeljo in se kaj takega vobče ne da občinstvu pogostoma ponuditi. Začetek je ob 7. uri zvečer. Vabila so na vse strani razposlana. Na veselo svidenje torej v „II. slovenskem raj!“

— „Sadovi klerikalizma“. Pod tem naslovom prijavlja danes „Slov. Narod“ dopis iz Celja, v katerem gre v svojih izrazih o opatu gosp. Ogradiju tako daleč, da se čutimo dolžne pravici na ljubo odločno odkloniti domnevanje, da bi bil ta dopis izraz sodbe in volje narodnih krogov v Celju. Da je gospod opat Ogradi naroden mož, dasiravno ima na svoji postojanki težavno stališče, o tem noben pravičen človek ne dvomi. Dasiravno nam je bilo zelo težko, da se ni odločil tokrat v okrajnem zastopu z nami voliti, obsojamo vendar prav odločno tako pisavo o njem ter je to tudi v popolnem nasprotju s taktiko, katero so celjski vplivni narodnjaki iz narodnih vzrokov zabičali poročevalcem časopisov.

— Darilo. Velikodušni dar znanega rodoljuba in pospešitelja slovenskega planinstva, gospoda pl. Teharskega, omogočil je napravo altana s stopnicami pri „Jurkovi koči“ na Lisci. Tako je odpomagano občutljivi potrebi, za kar naj že danes izražamo iskreno zahvalo vrednemu potomcu preslavnega „Velikega Celjana“. Na zdar! Koče gospodar.

— Grof Gleispach v Celju. Prišel je nadzorovat tukajšnjo sodnijo. Z največjim nezaupanjem Slovenci spremljamo njegove korake; pregledamo pa njega in njegovo spremstvo bolje nego sam misli. Krivic, ki se Slovencem in našemu jeziku pri sodnijah godijo, grof gotovo ni videl in se v to tudi potrudil ni. Stanoval je v najnacionalnejšem nemškem hotelu, pri obravnava je dremal, in le če se je kak črnlnik prekucnil, je postal pozoren. To se nam zdi značilno za vse njegovo delovanje v njegovem okrožju: predsednik dremlje, njegovi pomagači pa po naročilih nemške ljudske stranke ponemčjujejo naša sodišča. Ob prihodu in odhodu grofa Gleispacha izražamo le svoje skrajno nezaupanje nasproti njemu in vsem njegovim pritliklinam.

— Strela je udarila v soboto, dne 4. t. m. v celjski okolici, na posestvu gostilničarja g. Konfidentija in ubila delavca Gašparja Ulipiča. V soboto popoldne bila je nevihta v Savinjski dolini in se je en oblaček raztegnil proti hribu Sv. Jožefa, odkoder je pa priplaval gost oblak, zadela sta se nad posestvom omenjenega gostilničarja, kjer je bila na kupu skoraj cela obitelj. Ko je strela udarila v Ulipiča, bila je najstarejša hčerka gostilničarjeva samo tri korake daleč od nesreče in je takoj omedlela ter šele po preteku dveh ur mogla spregovoriti prvo besedo. Gašpar Ulipič je bil zelo priden in priljubljen delavec pri Konfidentijevi obitelji ter ga vse obžaluje. Zapusča ženo in štiri otroke.

— Pommer — redivivus. Kunštni poslanec celjskega mesta v državnem zboru, oni Pommer, o katerem se je nekdo izmed njegovih pristašev blagovolil izraziti prav po „volovsko“, je zopet oživel, kajti od tedaj, odkar ga je njegov volilec tako lepo tituliral, ni bilo nič več čuti o njem. Sedaj pa se je zopet prikazal na dan, kajti v „vahtarci“ čitamo senzacionalno novost, da se je Pommer naselil nekje na Gornjem Štajarskem in da namerava tamkaj ostati do srede septembra, da potem pod konec septembra pride med svoje volilce in jim poroča o svojem „delovanju“ v državnem zboru. No, na to smo pa radovedni, kaj bo zopet nakvasil kunštni gospod poslanec svojim volilcem. Trdno smo prepričani, da tja doli na Laško ne bo več prišel, kajti stvar je popolnoma umljiva, da se mora taka nehvaležnost, kakor se je gospodu Pommerju dogodila tam doli z onim „volovskim“ vzklikom, pošteno kaznovati. In kaznoval bo gosp. Pommer svoje udane volilce s svojo odsotnostjo, seveda bi se pa tudi stvar malo drugače lahko razumela, namreč da bode volilci veseli, ako jim ne bo treba poslušati brezsmiselnih klobasarij. Sicer pa želimo gospodu Pommerju mnogo uspeha med njegovimi vernimi koštruni.

— Vlak povozil. Včeraj zjutraj ob pol 3. uri je tovorni vlak 134 v Opoki blizu Štor povozil kakih 30 let starega moža, nam dozdej neznanega imena, ter mu je lokomotiva odrezala nogo in roko in ga razmesarila. Ali se je zgodil samomor, ali nesreča ali hudodelstvo, ni znano; sumljivo je, da mrlič ni zapustil nič krvavih sledov.

— Birma na Laškem. V nedeljo in ponedeljek se je vršilo na Laškem birmovanje. Ljudstva se je toliko zbralo v trgu, da že ne kmalu toliko. Priprave za birmovanje so se izvršile po nekakem kompromisu, kajti po celem trgu ni

bilo videti vibrati raz strehe druge rastave kakor deželne, cesarske ali pa brezpomembne rdeče-bele. Frankfurarice ni bilo nobene, a slovenska zastava se je vila le z zvonika župne cerkve in tudi tu le „po sili“. Že v soboto večer so hoteli slovenski mladeniči pritrditi vrh mlaja pred cerkvijo slovensko trobojnico, toda policija je stvar preprečila. Drugače pa je bilo v nedeljo. Fantje so nesli zastavo v zvonik in jo ondi razobesili, a vrata v zvonik so zaklenili za seboj. Takoj, ko se je zastava pokazala, je prišel policaj ter siloma hotel udreti v zvonik. Prinesel je celo sekuro s seboj in mahal ž njo po vratih, dokler se mu ni sekira polomila. Ne vemo, po kateri zapovedi se je morala končno sneti zastava s stolpa, a videli smo ob tej priliki, kako ceni naše ljudstvo svojo slovensko zastavo. Komaj se je pokazala zastava pri vratih, že je zaoril iz sto in sto grl navdušen „živio“. Dva mladeniča sta dvignila zastavo in za njima se je razvrstilo gotovo do tristo mladeničev in moč, in tako so spravili zastavo do delniške pivovarne, kjer so jo pritrdili na drog. Lepo je bilo videti to navdušeno množico, ko se je med zagrizenimi nemčurskimi tržani, ki pa se niso upali niti ust odpreti, ponosna na svojo zastavo pomikala po trških ulicah. Seveda je morala tudi tu posredovati slavna policija, toda v svojo škodo, kajti dogodilo se je pač, da se je slavni policiji stališče naenkrat omajalo in da je izgnila kakor kafra izpred množice. Vsa čast pa c. kr. orožništvu, katero je spoznavši nepotrebno posredovanja, nastopalo popolnoma taktno. Čemu nedolžno manifestujočo množico nalašč dražiti! — Peklo je pač, peklo tržko nemšku tarijo, ko je videla, da je popolnoma brez moči proti toliki množici navdušenega slovenskega ljudstva, toda kaj hoče, — na Laškem se začne daniti. Narod spoznava, da ima v nemčurjih svoje največje sovražnike, in teh sovražnikov se hoče in mora otresti.

— Nemškutarjem na Laškem vendarle še katerikrat malo grebenček poraste, kakor se je to videlo na predvečer birme, v soboto, in potem tudi v nedeljo proti večeru. Če se samo malo pomisli, da bi morali oni nemški laški tržani, ki se najbolj odlikujejo v sovraštvo do Slovencev, pobrati svoja šila in kopita ter zopet oditi s culico v roki iz Laškega, kakor so tja privandrali, ako bi slovensko ljudstvo začelo izvajati posledice iz njihove mrznje do slovenstva, potem se nam pač zdi čudno, da si še upa kdo in posebno na tak način nastopati proti slovenskemu ljudstvu, kakor se je to zgodilo omenjene dni. Koliko pa je pravih Nemcev na Laškem? Na prstih ene roke se jih lahko našteje, in ako bi bili nemčurski trgovci in obrtniki navezani edino le na to peščico odjemalcev, bi klepali salamenski redko jubico. Ali seveda, saj je slovensko ljudstvo tu, ki jim nosi danzadnevom svoj denar, ki jim polni njih „nemške“ žepe in želodce s slovenskim denarjem, zato da potem morejo [ob prvi priliki pokazati vso svojo črno nemčursko dušo in se znesti nad istim slovenskim ljudstvom. — Kdor ima le količkaj soli v glavi, se mora že vendar končno enkrat spametovat in izpoznati, kje ima svoje najhujše sovražnike. — Ko se bo to zgodilo, bo tudi laškim nemškutarjem njihov grebenček upadel. Glejmo torej, da se to čim prej zgodi!

— Z novim policajem je osrečil Laški trg tamošnji trgovec Hermann, mož najhujšega protislovenskega prepričanja. Ta novi policaj je namreč Hermann sam, kakor je pokazal v soboto zvečer in tudi v nedeljo. Ko se je hotelo pritrditi slovensko zastavo na mlaj, je bil on poleg nemških dijakov prvi, ki je klical vso oboroženo in neoboroženo moč na Laškem proti temu „hudodelstvu“, in on sam je opravljal službo policista, samo sablje in „numare“ mu je manjkalo. — (Za prihodnje naj bi si nabavil vsaj leseno sabljo in papirnato „numaro“ v frankfurtarskih barvah. — Op. st.). — In kaj je vendar ta Hermann, ki se kaže takega sovražnika Slovencev in slovenske zastave? Ta Hermann je trgovec, ki živi izključno le od slovenskih odjemalcev, slovenskih kmetov, ravno onih, katere pa sovraži iz vse svoje „nemške“ duše, če se le pokažejo, da so Slovenci; izvzeta je le njegova trgovina, kajti tamkaj mu je slovenski

kmet molzna kravica, ki ga zalaga s svojimi težko prisluženimi groši. Tak je torej ta Hermann. Čuli smo v nedeljo toliko o njem, da nam ni možno vsega zabeležiti, a prepričan naj le bo, da si ga bomo tuptatam nekoliko privoščili, da bo naše ljudstvo spoznalo, kak prijatelj slovenskega kmeta je ta človek. Na svidenje torej gospod trgovec Hermann!

— Nemški listi in slovenska zastava na Laškem. Celjski renegati so spravili v nemške liste nesramno zlagana in zavita poročila o na stopu slovenskih kmetov na Laškem. Vse to ima le namen itak nasproti Slovincem neprijazne oblasti naščuvati k zasledovanju ubogega slovenskega ljudstva zaradi domišljenih hudodelstev. Slovenske državne poslance nujno pozivljamo, da vse te korake pazno zasledujejo in store na višjih mestih potrebne korake. Za stavljamo svojo besedo, da se tu gre le za velikansko lumparijo slovenskim kmetom sovražnih nemškutarjev. Kar so slovenski fantje storili, se vsako leto zgodi na tisočih krajih v Avstriji in povsod to pomeni nedolžno demonstracijo, tu pa hočejo kar stotine slovenskih mladih ljudi, katere je napadel popolnoma brez vzroka, da jim zastavo vzame, en sam nesposobni trški policaj, ki je sploh bolan in je bil ta dan pijan, napraviti za hudodelce, ker mu zastave niso izročili, ampak jo mirno dalje nosili! Pozor! To je nemška lumparija.

— Na Dobrno! Dne 19. junija nas kliče narodna dolžnost na Dobrno. Ta dan se blagoslovi društvena zastava tamošnjega bralnega društva in bode to naroden praznik, ki bode za dobrnsko slovenstvo velikega pomena ter bode podkrepil slovensko stvar v tem od nasprotnikov slovenstva s pomočjo štajarske dežele izpodjedanem slovenskem kraju. Velika udeležba Slovencev od blizu in daleč bode domačinom nova vzpodbuda, da vztrajajo v možati brambi slovenskega značaja Dobrne. Že danes opozarjamo, na ta pomemben dan, da se vsakdo, kdor more tja, že pred pripravi.

— Iz Gomilkega se nam dodatno k zdajnjemu dopisu poroča, da se je tamošnje slovenosti dne 23. majnika udeležila tudi „požarna bramba“ v Grajski vasi.

— Iz Mozirja. Slovenska sokolska društva se pripravljajo za vsesokolski izlet v Ljubljani, a naš „Mozirski Sokol“ spi nevzdramno spanje. Škoda je res, da je zaspal, a zgodilo se mu je pač tako, kakor se je zgodilo s celim narodnim življenjem v Mozirju, kajti nekdanji tako probujeni trg se mora smatrati sedaj najzaspanejšim v narodnem oziru, najzanemarjenjšim nego marsikatero zabitno vasico v kakem gorskem zatišju. In kaj je neki temu krivo? Edini vzrok je pač malomarnost Mozirčanov, ki se ne brigajo za drugo kakor svojo lastno udobnost, narodne stvari pa so jim deveta brigga. Eno veselico na leto in potem smo gotovi, da se nam vsaj ne more reči, da smo največji lenuhi na Spodnjem Štajarskem. Da, tu bi bila pač potrebna kaka nova metla, da bi pometla to proketo brezbriznost in malomarnost iz našega nekdanj tako narodnega trga. Treba nam je človeka, ki bi začel nekoliko delati, kajti dandanes ne dela pri nas nihče, kvečjemu da se ta ali oni solnči na svojih preperelih lovorikah. Treba nam je moža, ki bi prinesel v naše družabno življenje nekoliko novega duha, da bi vsaj začel, potem bi šlo že naprej, kajti saj je med nami tudi še nekaj ljudi, ki bi radi delali, samo da jih kdo pokliče k delu. Oni pa, ki so bili svoj čas navdušeni za narodno stvar, bi gotovo, videč, da se začenja novo življenje, zopet nekoliko ogreli svojo nekdanjo navdušenost ter tudi poprijeli za delo. Da, drugače mora postati v Mozirju. Bog pomagaj, saj človek ne ve, ali je v Mozirju, ali kje na Gornjem Štajarskem. Stopiš v trgovino, in nagovori se te po nemško, streže po nemško, da, niti narodnih užigalic ne dobiš! To je sramota za ves trg. Vsekako bi bilo dobro, da bi se med nami naselil trgovec, odločen narodnjak, ki bi imel poleg svoje trgovine tudi zmisla za narodno stvar, ki bi začel vsaj nekoliko dramiti zaspanost naših tržanov. O tem nameravamo izpregovoriti še daljšo besedo. Upajmo, da ne bo zastoj.

— Šoštanjske volitve. Letos so sklenili Nemci vzeti nam lepi narodni trg Šoštanj. Žalibog se je bivši Slovenec, župnik Govedič, iz osebne maščevalnosti vpregel v službo Nemcev in deluje zoper lastne župljane. Vsled obžalovanja vrednih razmer so se mu sicer že odvzele matrike in ostalo uradno poslovanje ter je že sam izprevidel, da mu ni obstanka ter bode po volitvah odstopil, a dozdej še pridno pisari in se vozari okrog, da za nemce agitira. Toda kljub temu je slovenska zmaga vsaj v 2 volilnih razredih skoro zagotovljena, akoravno je ves nemški aparat pri delu in sta zlasti c. k. okrajno glavarstvo in davkarija v Slovenjem gradu ukrenila zelo mnogo slovenski stranki — no, recimo — neugodnega. Slovenskim narodnjakom v Šoštanju pa kličemo: Pogum! — in zmaga bode na Vaši strani! Dne 16. junija se bode spet pokazalo, ali je naše ljudstvo tako popačeno, da izdaja samo sebe sladkobesednim sovražnikom naroda, ali drži še vendar kaj na svojo čast in tudi svojo — korist! Z gotovostjo pričakujemo, da se bomo dne 16. junija veselili tako kakor smo se veselili nastopa slovenskih volilcev v Celju dne 13. maja.

Društveno gibanje.

— II. slovenski raj ali velika sokolska veselica, ki jo priredi 12. junija t. l. telovadno društvo „Celjski Sokol“ v vseh prostorih „Narodnega doma“ s prijaznim sodelovanjem „Celjskega pevskega društva“, „Slov. delavskega podpornega društva“, gg. dr. Gvidona Serneca in Rudolfa Vrable. — Spored. I. del: Telovadba. 1. Člani: Proste vaje. 2. Dame: Vaje s kiji. 3. Gojenci: Vaje s palicami. 4. Vaditeljski zbor: Vaje na bradlji. 5. Člani: Vaje na orodju. 6. Skupina. 7. Matija Benčan: Alegorija „Slava Sokolstvu“. II. del. 1. F. S. Vilhar: Proletni zvuci. 2. A. Nedved: Naša zvezda; oboje poje mešani zbor „Celjskega pevskega društva“. 3. B. Mendelsohn: Jesenska pesem; 4. Rubinstein: Ponočna rosa na travi miglja; 5. Ti siješ kot ovetlica; vse tri poje dr. Gvidon Sernec. 6. Schuman: Popotnik; poje g. R. Vrabl. 7. H. pl. Zajc: Poputnica Nikole Jurišiča; 8. A. Sohor: Nočna rosa; oboje poje moški zbor „Delavskega podpornega društva“. III. del. Godba. 1. Dvčrak: „Sokolski viteški pohod“. 2. Strauss: „Zakladi“, valček. 3. Ipavic-Korun: „Bodi zdrava domovina“, fantazija po motivih dr. Ipavčevih pesmi. 4. Komzak: „Damam“, polka mazurka. 5. Strauss-Reiter: Žvižgalec iz operete „Pomladni zrak“. 6. „Kozaki“, polka hitra. IV. del. „Poljub“, veseloigra v enem dejanju, spisal Rossi. Osobje: Mira; Ernest, njen brat; Eustalin, njen stric. Dejanje se vrši v Italiji. V. del. Ples. — Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina: 50 vinarjev; sodelujoči člani društev so vstopnine prosti. — K mnogobrojni udeležbi vabi odbor telovadnega društva „Celjski Sokol“.

— „Učit. društvo za celjski in laški okraj“ priredi v nedeljo dne 12. junija t. l. izlet na Slatino — Rogatec ter se tam udeleži kot gost 30-letnice „Šmarsko rogaškega učit. društva.“ Odhod iz Celja z lok. vlakom ob 1/8. uri jutraj; odhod iz Slatine ob 1/4. na 8 zvečer; dohod v Celje po 1/2.10. uri zvečer. — K številni udeležbi prijazno vabi odbor.

— Podružnica sv. Cirila in Metoda za gornjeradgonski okraj ima dne 12. junija ob 4. uri popoldne letni občni zbor v gostilniških prostorih pri g. Osojniku v Gornji Radgoni z navadnim sporedom. Na številno udeležbo vabi odbor.

— Kmet. bralno društvo v Gornji Radgoni priredi s sodelovanjem drugih društev v okraju dne 12. junija ob pol 5. uri na vrtu gostilne pri Osojniku Ciril-Metodovo slavnost s petjem, govorom, deklamacijami in izvirno gled. igro v „V zadovoljnosti je sreča“.

— Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju priredi dne 8. rožnika 1904 ob 8. uri zvečer v „Spodnji budjevički pivnici“, VIII, Alserstrasse šte. 7. tretji občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnikov zadnjih dveh občnih zborov. 2. Odborovo poročilo. 3. Razmere na Koroškem, predava stud. jur. J. Janke Vidovic. 4. Samostojni predlogi. 5. Slučajnosti.

— „Hrvatski Sokol“ v Varaždinu, razposlal je sledeči oklic: „Braćo Hrvati! Društvo za tjeļovježbu „Hrvatski Sokol“ u Varaždinu, proslaviti će dostojnim načinom dne 11. i 12. lipnja o g. posvetu svoje zastave, svoje mile hrvatske trobojnice, prema niže naznačenom programu. — Umoljavamo naše slavno gradjanstvo i ino vriedno občinstvo grada Varaždina, da povodom te svečanosti okiti 11. i 12. lipnja svoje kuće hrvatskim zastavama, cviećem i sagovima, a naše mile goste braću slovenske i hrvatske Sokolove susreću poznatom svojom naklonošću i gostoljubnim primitkom. Naročito molimo naše dične Hrvatice, da svježim cviećem okite junačke grudi svih Sokolova i da sudjeluju u svečanoj povorci u što većem broju. Molimo i sva naša domaća društva i sve gradjanstvo, da se kod dočeka naših gostiju i kod svečanoga obhoda nadju u što većem broju! Molimo ko načno i hrvatsku našu braću iz okolice, naročito naše rodoljubno seljačtvo, da na dan posvete pohri u svečanom odijelu u naš starodrevni grad Varaždin pod hrvatskim barjacima, pa da ta kodjer kod svečanoga obhoda sudjeluje. — Naša slava, slava našega Sokola — neka bude slava sviju nas, slava čitavoga hrvatskoga naroda, praćana živim simpatijama svih slavnih Sokola a naročito onih iz naše bratske Slovenije. — Zdravo!

Dr. Fran Kriglović, Dr. Pero Magdić,
tajnik. starešina.

Program svečanosti: I. U subotu 11. lipnja: 1. U 5 sati poslie podne doček gostiju na kolo-dvoru. 2. U 7 sati poslie podne doček bratskoga slovenskoga „Murskoga Sokola“ iz Ljutomera kod dravskoga mosta. 3. U 9 i četvrt doček bratskih hrvatskih sokolskih društava na kolo-dvoru. Poslie dočeka serenada kumi i njezinoj zamjenici. 4. Poslie serenade prijateljski domjenak u gostioni k „Vujčeku“. Svirati će I. obrt-rad. tamburaški sbor „Napred“. — II U nedelju 12. lipnja: 1. U 6 sati u jutro budnica. 2. U pola 9 sati odlazak iz gradske gombaone pavlinskog i šetalištnog ulicom, zatim južnim grabištem na župni trg. 3. U 9 sati tiha sv. misa u župnoj crkvi sv. Nikole, zatim blagoslov zastave i zabijanje počastnih čavala, iza toga defiliranje svijuh društava pred novom zastavom. 4. Obhod sviju društava uz pratnju gradske glazbe poštarskom ulicom, franjevačkim trgom pred gradsku viećnicu gdje će goste pozdraviti gradski načelnik. Poslie toga obhod dravskom ulicom i istočnim grabištem natrag u gombaonu. 5. U 11 sati javna vježba kod gradske gombaone, a za slučaj nepovoljna vremena u njoj samoj. 6. U 1 sat zajednički objed kod „Vujčeka“. 7. U 4 sata po podne pučka svečanost u Graberju. — Za vrieme pučke svečanosti svira domaća gradska glazba i pjevaju domaća pjevačka društva. — Uz to nabacivanje koriandolima, šaljiva pošta, brzozav itd. — Ulazne ciene: Za javnu vježbu plaćaju podupirući članovi po osobi 60 fil., nečlanovi po osobi 1 K. Seljaci, djaci, djeca i podčastnici 40 fil. — Ulaznina za pučku svečanost je za svaku osobu bez iznimke 40 fil. — Predplate se primaju sa zahvalnošću.

U Varaždinu, 26. svibnja 1904.

Druge slovenske novice.

— Italijanska univerza v Trstu — in cesar. Pri sprejemu avstrijske delegacije dne 14. maja se je vršil med cesarjem in laškim poslancem Mauronerjem sledeči pogovor: Mauroner: Mi želimo italijansko univerzo v Trstu. — Cesar: Te ne bodete v nobenem slučaju dobili. In pri teh besedah je cesar naredil še odločno odklonivno znamenje z roko, da je dal svojim besedam poseben povdarek. Ves ta pogovor se je v javnosti zamolčal. Je pa do besede resničen. Po sprejemu pri cesarju so vsi italijanski delegatje takoj zapustili Budimpešto in jih ni bilo več nazaj. Smatrati se mora njihov nastop kot demonstrativna abstinenca.

„Slov.“

— Jurij Vega. Drobna ilustrovana knjižica, ki se dobiva s poštnino vred za borih 24 v. pri trgovcu gosp. A. Učkarju v Moravčah se posebno toplo priporoča šolskim knjižnicam, čitalnicam, zabavnim in izobraževalnim društvom po Slo-

venskem, da se slava našega v narodu do celo nepoznatega rojaka bolj razširi. Narod, kateri svojih slavnih mož ne časti, jih vreden ni!

— Grozno nameravano zločinstvo na železnici. — Na državni železnici med Hrušico in Dovjem namerava neznan zločinec že eno leto sem — kdo ve iz kakega vzroka — vreči vlak iz tira. Zgodilo se je, da so bile pretrgane brzozjavne žice, da so bili dani napačni signali, naj se vlaki vstavijo, našli so na samotnih nevarnih krajih železne coklje in lesene tramove položene čez železnični tir. Teden po binkoštih pa se je zgodilo trikrat ponoči, da so našli tramove položene čez železnični tir, ki naj bi vstavili vlak in ga vrgli iz tira. Vse čuvaje nameravajo predstaviti. Ako se pomisli, da imajo Rusi 12000 kilometrov dolgo azijsko železnico zavarovano, in kakega zločinca hitro vjamejo, zato se je čudom čuditi, kako da na progi v daljavi dveh kilometrov ni mogoče dobiti zločinca. Za varnost občinstva je pač treba malo drugače skrbeti.

— Pogorela tovarna. Dne 1. t. m. je pogorela v Ilirski Bistrici znana tovarna testenin g. Žnideršiča in Valenčiča. Kako je nastal ogenj ter uničil to cvetoče podjetje, se ne zna. Škoda se ceni na približno 170.000 K; tovarna je bila zavarovana pa le za 60.000 K. Ogenj je bil strahovit in visoki plameni so pretili uničiti celo vrsto hiš, mlinov in bogate zaloge lesa, ki se nahajajo v bližini tovarne. Odlikovali so se na gašenju zlasti domača bistriško trnovska požarna bramba, potem orožništvo in delavci južne železnice.

— Novo slovensko akademično društvo Slovenski visokošolci na Koroškem si snujejo slovensko ferijalno društvo „Korotan“, ki hoče prirejati zborovanja, veselice in predavanja po Koroškem.

— Nedeljaki počitek v goriški trgovski zbornici. Zbornični svetnik Seppenhofer je predlagal, da se v Gorici uvede v trgovino nedeljski počitek. Temu se je ustavljal svetnik Jona, ki je tako dokazoval nasprotno: Trgovska zbornica mora zastopati trgovino; za trgovino je pa najbolje, če se vedno trguje. „Za nas“ je rekel žid Jona, „bi bilo najbolje, če bi bile trgovine odprte tudi celo noč“. Če se zapro v nedeljo trgovine, se morajo zapreti tudi krčme. Seppenhofer je dejal, da se mora ozir jemati tudi na uslužbenca, ki zahtevajo počitka. A zbornica ni imela tega ozira, in predlog je padel, ker je dobil le šest glasov.

— Shod slovanskih visokošolcev. — Na shodu slovanskih visokošolcev, ki se je vršil te dni v Pragi, so se sprejele sledeče resolucije: 1. Da bi vis. ces. kr. vlada ustanovila v Brnu, glavnem mestu Morave, češko vseučilišče, dokazano potrebo češkega izobraženstva, katero crpajoč svojo izobrazbo na univerzi dunajski in praški, zlasti to poslednje, preslabo vsled nedostatnih prostorov, prepolnjuje kot edino vseučilišče sedemmilijonskega naroda. — 2. Da bi vis. c. kr. vlada odstranila občutno pomanjkanje rednih dotiranih profesorjev in primernih prostorov na češki univerzi v Pragi, da bi pomnožila učiteljske moči in dala novo zgradbo praški tehniki, da bi izpopolnila tehniko v Brnu in izpolnila vse kulturne zahteve češkega naroda. 3. Zahtevamo, da bi c. kr. visoka vlada ustanovila slovensko vseučilišče v Ljubljani in s tem zagotovila slovenskemu narodu individualni razvoj na narodnem temelju. — 4. Da bi vlada ustanovila zadostno število slovanskih ljudskih, meščanskih in srednjih šol v vseh deželah, kjer prebivajo Slovenci, ter tako izpolnila prve slovenske kulturne zahteve in naredila konec dosedanjemu narodnemu nasilju, ki izpodkopava narodni razvoj. — 5. Zahtevamo, da naj visoka ces. kr. vlada prizna popolno reciprociteto vseučilišča v Zagrebu z vseučilišči naše državne polovice, in naj poskrbi, da ne bodo dijaki iz Bosne in Hercegovine prisiljeni s štipendijami in konvikti, da obiskujejo nemške visoke šole, ampak naj jih vlada podpira pri obiskovanju hrvatskih visokih šol.

— Nova slovenska cerkev v Ameriki. Novo hrvatsko-slovensko cerkev sv. Jurija v Souk Čikago III., kjer župnikuje g. J. Kranjec, bodo slovesno blagoslovili 19. t. m.

— Carjev rojstni dan so v New Yorku Slovenci praznovali z vseslovenskim banketom. Imenom Slovencev je govoril Frank Sakser. — Banketa so se udeležili zastopniki vseh slovanskih narodov v New Yorku.

Politični pregled.

— Deželni zbori. Odlok, s katerim je sklican češki deželni zbor, je razglašen. Ostali deželni zbori bodo sklicani jeseni k daljšim zasedanjem. Uradna „Wiener Zeitung“ je priobčila tudi razglas, s katerim je razpuščen bukovinski deželni zbor. Nemške stranke bodo v češkem deželnem zboru takoj v prvi seji pričele z obstrukcijo.

— Dvorni delegacijski obed je bil v soboto, dne 4. junija na budimpeštanskem dvoru. Cesar se je gibal jako živahno. Obed je trajal eno uro. Po obedu se je cesar dolgo razgovarjal z delegati. Češki delegati in italijanski delegat Bartoli so stali v ozadju in od cesarja niso bili nagovorjeni.

— Ogrska delegacija. V sobotni javni seji ogrske delegacije je bil z vsemi glasovi proti trem sprejet proračun skupnega finančnega ministra. Delegacija je na to obravnavala proračun vojnega ministrstva.

— Razprave o trgovski pogodbi med Avstro-Ogrsko in Italijo se prično zopet dne 15. junija. Kakor menijo merodajni krogi, bodo pogajanja končana tekom 14 dni; še ne rešena zadeva o uvozu vina ne bode ovirala hitrega razvoja razprave, ker stojita oba dela na stališču, južnoitalijanskim kmetovalcem dovoliti prednosti pri uvozu južnega sadja in olja, nasprotno pa tudi dovoliti, da bodo imeli izdelki avstrijske industrije v volni in bombaževini, pri strojih in oni dunajske industrije znatne prednosti.

Rusko-japonska vojna.

Japonski konzul v Gensanu je brzozjavil v Söul, da je večji kozaski voj 2. t. m. sasedel Samheng, ki leži okolu 90 km severno od Gensana; drugi ruski oddelek pa prodira od vzhodne korejske obali proti Pinjanju. V drugi brzozjavki pa japonski konzul javlja, da se z vso gotovostjo pričakuje, da bodo kozaki v najkrajšem času napadli Gensan. Zato se je že odredilo, da zapuste vse ženske in otroci mesto in se umaknejo v neki samostan, ki stoji 20 milj južno od Gensana. Reuterjev biro pa poroča, da so manjši kozaski oddelki že prodrli 12 milj severno od Gensana, kjer so pa naleteli na japonske predstraže. Kozaki so se po kratkem boju umaknili v smeri proti Hamhengu in so pustili na bojišču 6 mrtvecev.

General Saharov je brzozjavil generalnemu štabu v Petrograd, da so prekobajkalski kozaki 31. maja v bližini gorskega prelaza v Fenšuilin na polovici pota med Ciančanom in Sajmaci zadeli ob velik japonski voj, ki je imel močne pozicije na vrhovih hribov. Kozaki so jeli ljuto streljati in so se zagnali proti sovražniku ter ga prisilili, da se je moral v divjem begu umakniti. Japonske izgube so zelo velike.

Iz Čitua se poroča, da imajo Rusi v Port Arturju 40.000 mož posadke in da so vse njihove vojne ladje pripravljene, da vsak hip odplujejo iz pristanišča in napadejo japonsko brodoge. „Standartu“ pa se poroča iz Tokija, da je tamkaj razširjena vest, da je general Stössel, poveljnik portarturške trdnjave, sporočil generalu Oku, da je pripravljen kapitulirati, ako se mu dovoli, da odide s celo svojo oboroženo posadko v Niučvang. — Seveda je ta vest popolnoma izmišljena.

Japoncem se bližajo težki časi. Vojna blagajna japonska je imela 121 milijonov jenov (en jen je 2 K 41 v) ob začetku vojske. Ker stane vojska Japonce na dan en milijon, so bili torej samo za štiri mesece preskrbljeni z denarjem. Upali so, da v tem času japonski vojskovođe s svojim izvrstnim orožjem in drznim napadanjem vojsko dokončajo. A četrti mesec vojske se bliža koncu, in ravnotako tudi vsebina japonske blagajne, med tem, ko Rusija zdaj šele začinja pravo vojsko. Japonska je tudi z živežem preslabo preskrbljena. Japonski vojak je zdaj edino le riž. Zato je pa začelo doma primanjkovati

riža, in lakota grozi že glavnemu mestu Tokiu. Trgovina z inozemstvom je prenehala. Nastala je velika draginja. Mnogo tovarov je moralo ustaviti delo. Vsled tega je zastala tudi notranja trgovina, in mnogo tvrdk je že proglasilo konkurz.

London 6. junija. V Parizu so razširjene vesti, da so Rusi vjeli generala Kurokija. V koliko so resnične te vesti, še ni bilo mogoče kontrolirati.

Rim 6. junija. Tudi „Tribuna“ trdi, da je bil general Kuroki pri nekem rakognosciranju ujet. Potrjena ta vest še ni.

London 6. junija. Pri Liaotešanu grome topovi. — Skoro gotovo Japonci bombardirajo Port Artur.

Niučvang 6. junija. Včeraj sta priletela sem iz Port Arturja dva goloba-listonoša s poročili generala Stössla. Rusi pravijo, da so dobili dobre vesti.

Berolin 6. junija. Vesti iz Čifu zatrjujejo, da Rusi prodirajo proti jugu. 15 000 mož je šlo skozi Niučvang proti Kinčovu. En polk infanterije in en polk kozakov sta došla v Kaičov. — Miščenko prodira s 4000 možmi, da v Pičevu nahajajoče se čete loči od glavne armade.

Loterijske številke.

Dunaj, dne 4. junija 1904: 39, 43, 2, 34, 83.
Gradec, „ „ „ 74, 55, 70, 3, 83.

Dražbanje posestva v Zrečah.

Dne 25. junija letos ob 8. uri zjutraj se bo pri c. kr. okrajnem sodišču v Konjicah potom očitne dražbe prodajalo sedaj gospodu Valentinu Rušnik v Zrečah pripadajoče imetje, namreč: žaga in posestva v okolih Gornje Zreče, Stranice, Preloge, Skalice, Gornje Gruševje.

Poslopja so v najboljšem stanju, a zemljišče je po imenovanih krajih znano kot najboljše. Da se pa tudi manj premožnim ljudem omogoči, da potom dražbe lahko po ceni pridobijo izvrstna zemljišča, zavoljo tega se bodo poslopja in pa zemljišča prodajala po primer- nih razdelkih ali kosih. Razven tega dovoli prodajalec lahke pogoje glede plačila.

Vse druge podrobnosti se zvejo pri c. kr. okrajnem sodišču v Konjicah, ali v pisarni odvetnika gospoda dr. Lederer-ja v Konjicah, ali pri oskrbniku gospodu Tomažu Jurša v Zrečah. (251) 3-1

Močan, zdrav fant

15 let star, kateri ima veselje do kovaške obrti, želi vstopiti v kakšno večjo kovačnico kot učenec. (254) 1 Več pove upravništvo „Domovine“.

Sprejemem

nadarjenega fanta

sina poštenih staršev, takoj kot učenca v trgovino z mešanim blagom. — And. Golob, Koprivnica pri Rajhenburgu. (253) 2-1

(256) 2-1

Učenec

se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom. — Naslov F. S. Središče.

Yožnje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa

Karol Rebek, glavni zastopnik v Ljubljani. Kolodvorska ulica št. 41, druga hiša na levo.

Službo

distriktnega zdravnika

za distriktno občino Vuzenico, obstoječo iz občin Vuzenica, Trbonje, Sv. Anton n. P. in Sv. Primož n. P. je namestiti do 1. avgusta 1904.

Remuneracija iznaša 1200 kron, treba je imeti domačo lekarno, znanje slovenskega jezika je potrebno.

Primerne opremljene prošnje vložijo se naj do 20. junija 1904 pri distriktnem odboru v Vuzenici.

Vuzenica, dne 5. maja 1904.

(206) 2-2

Načelnik: Mravljak

Kava in čaj

iz prve roke, t. j. neposredno od sadilca kave in čaja, (54) 12-12

torej s popolnim jamstvom za pristno in nepokvarjeno kavo in čaj.

NAJNIŽJE CENE.

Najino dosti čez 100.000 orolov veliko posestvo se obdeluje najracionalnejše. Najine vrste kave in čaja so jako aromatične in izdatne.

Kava: Javaflor, najfinejša, 4³/₄ kg gl. 6.65, fina, 4³/₄ kg gl. 5.90. Java-brasil-mešanica 4³/₄ kg gl. 5.40. Čaj 1 kg gl. 2.80, 4 — in 5.50. — Pošilja se carine prosto na vsako pošto proti povzetju. Cenik zastoj in poštne prosto.

Turk & drug

veleposestnika na Javi, prodajalca kave in čaja v lastni režiji

== v Trstu ==

Via dell'acquedotto 62.

Velika trgovina

išče za sodna okraja Brežice in Laško dobrega

zastopnika

ako le mogoče tankaj nastanjenega, proti stalni plači in proviziji. Strokovna izobrazba nepotrebna.

Ponudniki, ki morajo položiti kavicjo, slovenskega in nemškega jezika zmožni, naj pošljejo svoje ponudbe pod „gotova eksistenca“ upravnistvu „Domovine“. (227) 3-3

Učenca

z dobrim šolskim spričevalom se sprejme takoj v trgovino mešanega blaga. Ponudbe naj se pošljejo upravništvu „Domovine“ v Celju. (238) 3-3

Lep landauer

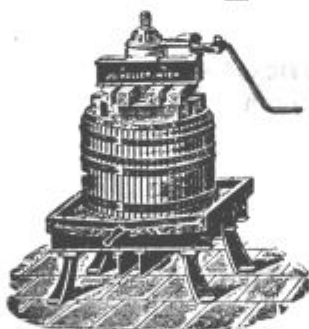
(220) 5-4

je naprodaj.

Kje, pove upravništvo „Domovine“.

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z n-tanko namerjeno petrolmešanico, svetilnice na acetilen, da se ulove leteči hrošči, hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencijalnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje, nove priprave proti peronospori in za žvepljanje

✗ sesalke za vino, ✗ cevi za vino, ✗ zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

Ceniki zastoj in franko.

(47) 16-11

Dopisuje se v vseh jezikih.

Traverze, železniške šinje, železo za vezi, cement, vodovodne cevi, cevi iz kamenščine za stranišča, lepenko za strehe, trstino za obijanje in vse drugo pri stavbah potrebno priporoča v bogatej izberi

trgovina z železnino „MERKUR“, P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga brizgalnic za trsje in vsakovrstnih poljedelskih strojev.

Gumi za cepljenje na zeleno.

Kose: Ciril in Metod znamka.

Različni brusni kamni za kose.

